

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 41), התשמ"א—1981 *

1. בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968: (להלן — החוק העיקרי), בהגדרת "ילד", במקום "ולמעט נערה נשואה, זולת אם היא נמנית עם סוג מקרים שנקבע בתקנות" יבוא "ולמעט נער ונערה נשואים".

תיקון סעיף 1

2. בסעיף 5 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 5

(1) בהגדרת "אלמנה", בסוף פסקה (2) יבוא "פסקה זו לא תחול על אשה שבעת פטירתו של המבוטח שולמה בעדה תוספת תלויים לפי סעיפים 11 או 127לז";

(2) במקום הגדרת "אלמן" יבוא:

"אלמן" — מי שהיה בן זוגה של המבוטחת בשעת פטירתה, כל עוד יש עמו ילד או הכנסתו אינה עולה על הסכום המתקבל לפי פרט 1 של לוח ב', להוציא —

(1) מי שהיה בן זוגה פחות משנה, ואם הוא בן חמישים וחמש ומעלה — פחות מחצי שנה;

(2) מי שבחמש השנים האחרונות שלפני פטירת המבוטחת היה נפרד ממנה שלוש שנים לפחות ובכללן שנים עשר חדשים שלפני פטירת המבוטחת;

בן זוג של מבוטחת שבשעת פטירתה היה עמו ילד שמלאו לו שמונה עשרה שנים אך לא נתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד", ייחשב כאלמן מהיום שבו נתקיים בילד תנאי מהתנאים האמורים;

(3) בהגדרת "ילד", פסקה (4) — בטלה.

3. בסעיף 15(א) לחוק העיקרי, בפסקה (1), במקום "60 חדשים רצופים" יבוא "60 חדשים, בין שהם רצופים ובין שאינם רצופים".

תיקון סעיף 15

4. (א) בסעיף 17(1) לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 17

(1) בפסקת משנה (ב), המלים "או שאינה מסוגלת לכלכל עצמה" — יימחקו;

(2) במקום פסקת משנה (ג) יבוא:

"(ג) אם לא מלאו לה 65 שנים — הכנסתה אינה עולה על הסכום המתקבל לפי פרט 1 של לוח ב'";

(ב) בסעיף 17(3) לחוק העיקרי —

(1) פסקת משנה (א) — בטלה;

(2) במקום פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב) מלאו לו 70 שנה";

* נתקבל בכנסת ביום ז' בשבט התשמ"א (12 בינואר 1981); הצעת החוק ודברי הסבר סורסמו בה"ח 1442, התשמ"א, עמ' 156.

1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשמ"א, עמ' 36.

5. בסעיף 21 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 21

- (1) בסעיף קטן (א), פסקה (1)(ג) — בטלה, ובפסקה (2), במקום "1(א)" עד (ג) "יבוא 1(א) ו- (ב)";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "26, 26א ו-29(ב)" יבוא "26 ו-29(ב)".

תיקון סעיף 22

6. (א) בסעיף 22(א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) 60 חדשים, בין שהם רצופים ובין שאינם רצופים, בעשר השנים האחרונות לפני תאריך הפטירה.";

(ב) בסעיף 22(ב) לחוק העיקרי —

(1) בפסקה (1), המלה "לראשונה" — תימחק;

(2) במקום פסקה (5) יבוא:

"(5) מבוטח שהניח אחריו ילד — לגבי אותו ילד."

תיקון סעיף 23

7. בסעיף 23 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (ב)(1), במקום "בעד החודש האחרון שלפני יום נישואיה מחדש" יבוא "בעד החודש שבו נישאה מחדש";

(2) בסעיף קטן (ב)(2), המלים "כפי שהיתה משתלמת לה, לולא נישאה מחדש" — יימחקו;

(3) האמור בסעיף קטן (ג) יסומן (ד) ולפניו יבוא:

"(ג) נפטר בעלה של האלמנה מהנישואין החדשים והיא מקבלת מכוחו קיצבת שאירים או קיצבת תלויים, ישולם לה השיעור השני של המענק, אף אם טרם חלפו שנתיים מיום נישואיה מחדש; המענק יחושב על בסיס שיעור הקיצבה בעד החודש שבו נפטר בעלה כאמור."

הוספת סעיף 25

8. אחרי סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

25א. מבוטח שהניח אחריו ילדים מנישואין קודמים שאינם נמצאים עם האלמנה, יהיו שני הילדים הראשונים מכל נישואין כאמור זכאים לקיצבה לפי סעיף 21(א2).

"קיצבה לילדים מנישואין קודמים"

תיקון סעיף 26

9. במקום סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא:

26. אלמנה או אלמן הזכאים למענק לפי סימן זה שלא עקב נישואיהם, שוב לא יהיו זכאים לקיצבה בזכותו של אותו מבוטח, ואלו —

"חידוש זכות לקיצבה"

(1) אלמנה שילדה לו ילד אחרי מותו תהיה זכאית לקיצבה החל מיום פטירתו של המבוטח, והמענק ששולם לה ייוקף על חשבון הקיצבה המגיעה לה;

(2) אלמנה או אלמן, שאחד התנאים האמורים בפסקאות (1) ו-(3) של הגדרת "ילד" שבסעיף 5 מתקיים בילד שעמם אחרי מותו של המבוטח, יהיו זכאים לקיצבה החל מהיום שבו נתקיים בילד אותו תנאי, והמענק ששולם להם ייוקף על חשבון הקיצבה המגיעה להם."

(1) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה תוך 18 חדשים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב נישואיה — ייוקף על חשבון הקיצבה החלק השמונה עשר מהשיעור הראשון של המענק כפול במספר החדשים שבעדם מגיעה לה קיצבה בתקופת 18 החדשים האמורים;

(2) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה אחרי תום 18 חדשים ולפני תום שנתיים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב נישואיה — לא ייוקף השיעור הראשון של המענק על חשבון הקיצבה;

(3) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה לאחר תום שנתיים ולפני תום שלוש שנים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב נישואיה — ייוקף על חשבון הקיצבה החלק השמונה עשר מהשיעור השני של המענק כפול במספר החדשים שבעדם מגיעה לה קיצבה בתקופת 18 החדשים האחרונים מתוך שלוש השנים האמורות;

(4) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה לאחר תום שלוש שנים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב נישואיה — לא ייוקף המענק על חשבון הקיצבה."

12. בסעיף 74(א) לחוק העיקרי, בפסקה (5), אחרי "על האמור בלוח ב' (להלן — אלמן)" יבוא "בן זוג של מבוטחת שבשעת פטירתה היה עמו ילד שמלאו לו שמונה עשרה שנים אך לא נתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד" שבסעיף 5, ייחשב כאלמן מהיום שבו נתקיים בילד תנאי מהתנאים האמורים."

13. במקום סעיף 77 לחוק העיקרי יבוא:

"מענק לאלמנה

77. (א) אלמנה שלא מלאו לה עדיין ארבעים שנים ואינה זכאית לקיצבה, או אלמנה שפקעה זכותה לקיצבה שלא עקב נישואיה, ישלם לה המוסד מענק בסכום השווה לקיצבה לפי סעיף 76(1) כפול שלושים ושש.

(ב) אלמנה הזכאית למענק לפי סעיף קטן (א) ואין סעיף 78 חל עליה, שוב לא תהא זכאית לקיצבה בזכותו של אותו מבוטח, ואולם —

(1) אלמנה שילדה לו ילד אחרי מותו תהיה זכאית לקיצבה החל מיום פטירתו של המבוטח, והמענק ששולם לה ייוקף על חשבון הקיצבה המגיעה לה;

(2) אלמנה, שאחד התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד" שבסעיף 5 מתקיים בילד שעמה אחרי מותו של המבוטח, תהיה זכאית לקיצבה החל מהיום שבו נתקיים בילד אותו תנאי, והמענק ששולם לה ייוקף על חשבון הקיצבה המגיעה לה."

14. בסעיף 78 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א)(1), במקום "בעד החודש האחרון שלפני יום נישואיה מחדש" יבוא "בעד החודש שבו נישאה מחדש";

(2) בסוף סעיף קטן (א) יבוא "לפי ההוראות שבפסקאות (1) עד (4) של סעיף 27(א)";

(3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(1א) נפטר בעלה של האלמנה מהנישואין החדשים והיא מקבלת מכוחו קיצבת תלויים או קיצבת שאירים, ישולם לה השיעור השני של המענק, אף אם טרם חלפו שנתיים מיום גישוואיה מחדש; המענק יחושב על בסיס שיעור הקיצבה שהיתה משתלמת לה בעד החודש שבו נפטר בעלה כאמור, לולא גישוואה מחדש."

15. בסעיף 137ג לחוק העיקרי, במקום "קיצבה בשל נכות מעבודה שדרגתה 50% לפחות, קיצבת תלויים לפי פרק ג'" יבוא "קיצבה לפי פרק ג' או פרק ט' בשל נכות שדרגתה 50% לפחות, קיצבת תלויים לפי פרק ג' או פרק ט'".

16. בסעיף 143 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:
"ו) קיבל זכאי לקיצבת נכות לפי פרק ו' מענק לפי סעיף 66 או לפי סעיף 70, יהיה המוסד רשאי לנכות מקיצבת הנכות את המענק או חלק ממנו, הכל לפי כללים, מבחנים ודרכי חישוב שנקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת."

17. בסעיף 143ב(א) לחוק העיקרי, אחרי "שלא באמצעות המוסד" יבוא "או באמצעות המוסד", ואחרי "לפי פרק ג'" יבוא "או פרק ט'".

18. (א) בסעיף 147 לחוק העיקרי —
(1) במקום "קיצבה" יבוא "גימלה" ובמקום "הקיצבה" יבוא "הגימלה";
(2) הסיפה המתחילה במלים "אולם המוסד" — תימחק.
(ב) תחילתה של פסקה (2) לסעיף קטן (א) תהיה ביום תחילתו של חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א—1980.²

19. בסעיף 181(ב) לחוק העיקרי, אחרי "97" יבוא "103א, 103ב".

20. בסעיף 1 לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א—1980, בהגדרת "ילד", המלים "למעט פסקה (4) שבהגדרה" — יימחקו.

21. (א) תחילתו של חוק זה ב־1 לחודש שלאחר פרסומו ברשומות.
(ב) הוראות סעיף 3 יחולו גם על מבוטח שלפני תחילתו של חוק זה, לא היה זכאי לקיצבת זיקנה על פי הוראות סעיף 15(א) לחוק העיקרי.
(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), לגבי זכאי לקיצבת זיקנה שקיבל תוספת בעד בן זוג לפני תחילתו של חוק זה, תהיה תחילתו של הוראות סעיף 4(א) ו־4(ב) ביום כ"ח באייר התשמ"א (1 ביוני 1981).
(ד) גימלה לפי חוק זה לא תשולם בעד תקופה שלפני תחילתו.

2 ס"ח, התשמ"א, עמ' 30.

22. (א) הוראת סעיף 1 לא תחול לגבי נערה נשואה שהזכאות לגימלה בגללה נוצרה לפני תחילתו של חוק זה.

(ב) הוראת סעיף 2(3) לא תחול לגבי מי שזכאותו לקיצבת תלויים לפי פרק ג' לחוק העיקרי נוצרה לפני תחילתו של חוק זה.

(ג) מי שנתאלמן לפני תחילת חוק זה, יראו לגביו כאילו לא נתקבלו סעיפים 12(1) ו-2(2), 6 ו-12.

(ד) מי שהיה זכאי למענק לפי סעיפים 23 או 78 לחוק העיקרי לפני תחילת חוק זה, יראו לגביו כאילו לא נתקבלו סעיפים 17(1) ו-14(1).

(ה) אלמנה שהיתה זכאית מחדש לקיצבה לפי סעיפים 27 או 78 לחוק העיקרי לפני תחילתו של חוק זה, יראו לגביה כאילו לא נתקבלו סעיפים 11 ו-14(2).

מנחם בגין
ראש הממשלה

ישראל כץ
שר העבודה והרווחה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק רשות השידור (תיקון מס' 5), התשמ"א – 1981 *

1. בסעיף 29 לחוק רשות השידור, התשכ"ה—1965: (להלן — החוק העיקרי), במקום סעיפים קטנים (א) עד (ה) יבוא:

תיקון סעיף 29

"(א) הועד המנהל יטיל, בדרך שתיקבע בתקנות, אגרה שנתית (להלן — אגרה) בעד החזקת מקלט רדיו המיועד להתקנה או המותקן ברכב מגועי ואגרה בעד החזקת מקלט טלוויזיה, בין דרך כלל ובין לסוגי מקלטים; בתקנות כאמור ייקבע מועד תשלום האגרות, ובלבד שיותר לשלם את מלוא האגרה בעד החזקת מקלט טלוויזיה בשיעורים; כן רשאי הועד המנהל לקבוע, בתקנות כאמור, הוראות בדבר —

(1) דרכי גביית האגרה, במישרין או בגביה מרוכזת או בדרך אחרת;

(2) מתן הנחה למי ששילם את מלוא האגרה בעד החזקת מקלט טלוויזיה מראש או באמצעות גביה מרוכזת;

(3) מתן פטור מתשלום האגרה, כולה או מקצתה, לסוגים מסויזמים של מחזיקי מקלטים;

(4) חיוב בתשלום ריבית והפרשי הצמדה והטלת קנס פיגורים במקרה של אי תשלום האגרה, כולה או מקצתה, במועדה.

* נתקבל בכנסת ביום ח' בשבט התשמ"א (13 בינואר 1981); הצעת החוק ודברי הסבר מורסמו בה"ח 1500, התשמ"א, עמ' 120.

1 ס"ח התשכ"ה, עמ' 106; התשכ"ו, עמ' 72; התשכ"ט, עמ' 20; התשל"א, עמ' 108; התשל"ד, עמ' 22.